

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-642623-p0002-2

DFG

COLLEGII FEUDALIS
DISPUTATIO VIII.

De
Modis feudum acquirendi,
Investitura & præscriptione,

Quam,

D. O. M. A.

In celeberrima VVitebergensium
Academia,
SUB PRAESIDIO
HELFRICI ULRICI HUNNII
Marpurgensis Hessi J. U. D.
Privati exercitij causâ proponit
HECTOR VVILHELMUS
à Gunterrodt/Hessus.

Ad diem 10. Julij horis 9° loco consuetis,

VVITEBERGÆ

Typis Laurentij Seuberlichij.

15:

53

COLLECCION HISTORICA

DIVISIONE KAROLINI

LIBERIS ECOLENSIBUS
LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS
LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

LIBERIS ECOLENSIBUS

DISPUTATIO FEUDALIS VIII.

De

Modis acquirendi feudum,

Investitura & præscriptione.

Thesis I.

Dictum est proximè de modis feudum constituendi, videamus nunc de modis quibus ^{16.8+} feudum constitutum acquiratur: Illorum vero duo sunt, Investitura & præscriptio tit. 33. junct. tit. 26. §. si quis per triginta lib. 2 F.

II. Quanquam nec præscriptio aliam ob causam sic modus seudum acquirendi, quām quia est quædam præsumpta investitura *Vult. de feud. lib. r. cap. 9. n. 4. Rittershus. in part. feud. lib. I. cap. 8. q. 18 in fine Niell. disputat. feud. 4. th. ult. 27. 26 et 33.*

III. Ut ita accuratè loquēdo unicus duntaxat modus sit per quem feudum acquiritur, Investitura. *Rittershus. in part. feud. lib. I. cap. 8. q. 1. Sneide. vvin. in Epitom. feud. part. 4. n. 2.*

IV. Id quod etiam Feudista sensisse ac voluisse videtur, dum sic scribit: Sciendum est feudū sine investitura nullo modo constitui posse, etiam si domino jubēte, quis alicujus rei nomine feudi

A 2 possit.

possessionem nanciscatur & teneat, in tit. 25. lib.
2. F. UVes. in Epit. feud. cap. 8. n. 17.

V. Investitura autem dicta est ab investiendo;
eo quod vasallus per eam possessione, tanquam
veste induatur. Vult. cap. 7. n. 5. Janus de Arcedu-
ra in concl. feud. cap. 3. cooncl. 3. n. 1. Sneidevvin. in
d. part. 4. n. 2.

VI. Et definitur quod sit traditio & cessio feu-
di solennis, per quam dominium feudi vasallo
acquiratur Vult. d. cap. 7. n. 7. post Cuiac. in tit. 1.
lib. 1. Feud.

VII. Hinc igitur animadvertere licet, toto cœ-
lo aberrare illos, qui investituram per contra-
ctum definiunt: cum contractus substantiam
non in eo consistat, ut dominium acquirat; sed
ut alterum nobis obstringat ad dandum aliquid
vel faciendum. l. 3. ff. de O. & Act. l. 20. C. de
pact. Duaren. de feud. cap. 7. n. 2. Diss. Bocer. in
tract. de investit. feudi cap. 2. num. 34. & Niell. in
disputat. feud. 4. th. 2. lit. b.

VIII. Est autem investitura duplex, nova & ve-
tus, quarum hæc renovatio investitutæ appellari
consuevit. tit. 32. lib. 2. feud.

IX. Novam investituram definit Ictus, quod
sit ea, per quam primò feudum aliquod acquiri-
tur d. tit. 32. vers. Novam.

X. Huius investitutæ solennitates, in quibus
forma

forma ejus substantialis consistit, sunt hæc: Ut primo investiens in re præsenti constitutus, aut verò extra illud, tradito signo quodam loco rei, dicat investiendo: Ego te investio de hoc prædio, ut illud in feudum habeas. *arg. tit. 2. in pr. lib. 2. F. Duaren. in comm. feud. cap. 7. n. 2.* *Bocerus de investit. feudi cap. 4. n. 3.* *VVesenbec. in tract. feud. c. 8. n. 8.*

XI. Altera investituræ solennitas consistit in testatione seu testificatione solenni, quæ fit aut testibus aut instrumento *tit. 4. lib. 1. F. Bocer. in d. tractat. cap. 4. num. 49.* *¶ 50.*

XII. Non igitur ad solennitatem investituræ ejusq; probationem præcisè testes requiruntur; si tamen adhibentur, non alij adhiberi possunt, qnàm quos ad hoc maximè idoneos adhiberi jubent mores & consuetudines feudorum. *Bo- cnr. d. cap. 4. n. 51.* *Dis. UUesenbec. cap. 8. num. 14.* *Vult. d. c. 7. n. 22.*

XIII. Idonei autem moribus istis reputantur primò homines liberi, non servi; cùm hi juris ci- vilis nullam communionem habeant: investi- turæ verò actus sit civilis. *tit. 58. §. 1. versic. alio- qui lib. 2. F. l. 32. ff. de R. Iur. Bocer. d. c. 4. nu. 51.*

XIV. Secundò Masculi, non Fœminæ *d. tit. 32. in fine lib. 2. F.*

XV. Tertiō pares curtis sive curiæ, hoc est vasallie ejusdem Domini in eodem territorio feuda possidentes, & non extranei; Adcō ut si nō pares sed extranei ad investituræ actum fuerint adhibiti, investitura non valeat tit. 2. §. 1. tit. 3. tit. 4. §. 1. Et §. item vasallus. Et §. si quis. tit. 10. in pr. lib. 1. F. tit. 32. Et 33. lib. 2. F. Bocer. d. num. 51. Et seqq. Vult. in d. c. 7. n. 24. UVesenbec. cap. 8. num. 13. Duaren. o 7. num. 3. Sneidevvin. parte 4. num. 12. Et seq.

XVI. Atq; in hoc tantum verum est, ut quamvis Dominus ultrò fateatur investitaram à se factam, nihilo tamen minus, si pares adhibiti non fuerint testes, pro infecta habeatur investitura per tit. 32. lib. 2. Feud. Bocer. d. c. 4. n. 53. Diss. Sneidvv. d. part. 4. n. 27.

XVII. Et hoc quo minus obtineat, cum adsuut pares curiæ, dubium non est: At quid si tempore faciendæ investituræ absint? Non statim extranei adhiberi debent, tit. 33. vers. nec dicatur. lib. 2. F. Vult. d. c. 7. n. 27. Sonsbec. part. 9. n. 15. Sneidevvin. part. 4. nu 14. UVesenb. cap. 8. n. 13. Ruding. lib. 1. var. lect. feud. ca. 49.

XVIII. Sed citandi erunt absentes & aliquo tempore, arbitrio judicis definiendo expectandi, Sonsbec. d. part. 9. num. 17. Bocer. cap. 4. num. 57.

Alva-

Alvarottus ad d. tit. 33. §. quod autem n. 3. lib. 2.

Feud.

XIX. Qui si ad citationem non comparuerint,

cogendi erunt multæ dictione, pœnaliq; judi-

cio, Schenck. Baro ad tit. 2. in pr. lib. 2. F. Vult. c. 7.

n. 27. Diss. Bocer. d. cap. 4. n. 59. Sneidev. part.

4. num. 15.

XX. Quod si Dominus nullos habuerit pares

curiæ, aut habuerit quidem, sed minus idoneos ad

testimonium dicendum, tum demum in defectū

illorum extraneos fide dignos adhibere poterit,

tit. 2. §. si autem investitura. tit. 33. §. quod autem

investitura. tit. 33. §. quod autem dictum tit. 58. §.

quod autem lib. 2. F. Bocer de investitura cap. 4. n.

59. ¶ 65. Vult. d. c. 7. n. 27. in fine. Sneidev. in

Epitom. feud. par. 4. n. 15. ¶ seqq. Sonsbec. part. 9.

num. 16.

XXI. Quod si errore quodam exhibiti fuerint

extranei, qui tamen tempore investituræ omni-

um opinione pro paribus curiæ habiti fuerint,

putat Bocerus investituram sustineri; sed contra-

ria sententia nobis verior videtur arg. tit. 2. §. I.

tit. 3. tit. 4. lib. 1. F. ¶ tit. 32. cum seq. lib. 2. F. Diss.

Bocerus in d. cap. 4. num. 66.

XXII.

XXII. Cæterum quæ hactenus dicta sunt de paribus curiæ testibus in investitura adhibendis, existimant quidam secus se habere in clericis novum feudum concedentibus, ut illi quosvis, tam pares curiæ, quam extraneos adhibere possint. *U. Vesenbec. de feud. cap. 8. n. 14. Sonsbec. part. 9. n. 19. Borcholt. cap. 7. n. 28.*

XXIII. Quod nos tamen sub hac distinctione admittimus, ut si clericus, puta prælatus de Ecclesiæ bonis alicui feudum constituat quosvis indifferenter possit adhibere testes: Si vero in proprijs bonis, tum ut quivis laicus, non nisi pares curiæ tit. 26. §. haec omnia lib. 1. F. Et tit. 32. in princip. lib. 2. Feud.

XXIV. Cæterum quod ad numerum testium in investitura adhibendorum; putamus duos sufficere, quæ etiā sententia communis est ac placet *Sneidevri. in d. part. 4. n. 12.*

XXV. Altera species testationis, quā in investitura diximus esse necessariam, est scriptura sive instrumentum, quod & breve testatum appellatur solet, tit. 3. Et 4. lib. 2. Feud. *Bocer. d. cap. 4. num. 70.*

XXVI. Hanc & quæ substantialem investituræ solennitatem esse atque testes, satis luculentiter patet *ex d. tit. 3. Et 4. lib. 1. F. Bocer. d. c. 4. n. 70,*

num. 70. Diß. Sneidevv. part. 4. num. 20. Et seqq.
Ruding. lib. 1. var. lect. feud. cap. 48. Vult. cap. 7.
n. 42. VVesenbec. de feud. c. 8. n. 31. Et communis
FF. schola.

XXVII. Ad huius autem scripturæ seu instru-
menti confectionem adhibendi sunt testes, qui
illud manu sua subscribant tit. 32. lib. 2. F.

XXVIII. Et quidē pares curiæ, si quos habet
Dominus ad hoc negotium idoneos: Tametsi a-
pud Mediolanenses indifferenter, tam extranei
quām pares curiæ adhiberi soleant. tit. 2. in pr. Et
d. tit. 32. §. 1. lib. 2. F. Bocer. d. cap. 4. n. 73. Vult ca. 7.
nu. 42. Diß. Ian. de Arcedula in conclus. feud. cap.
3. conclus. 1.

XXIX. Præter has solennitates constituunt
vulgò investituræ solennitatem substantialem
& juramentum fidelitatis Vult. lib. 1. de feud. cap.
7. n. 30. Bocer. in d. tractat. de investit. feud. cap. 4.
n. 4. Sneidevv. in Epitom. feud. part. 4. n. 17.

XXX. Cūm tamen non uno in loco juris feu-
dalibus ictus apertis & manifestis verbis testetur in-
vestituram debere præcedere fidelitatem, & hanc
subsequi investituram tit. 4. Et tit. 7. in fine lib. 2.
Feud.

XXXI. Ut ita juramentum non se habeat ad
investituram ut pars substantialis ad totū; sed ut
cunsequens ad suum antecedens, d. tit. 4. Et tit. 7.

B

XXXII.

XXXII. Interim tamen ita necessarium est investituræ cōsequens juramentum, ut nisi specia-
liter fuerit investito remissum, non ei intelliga-
tur facta investitura, si is fidelitatem facere recu-
set. tit. 3. in fine lib. 2. F. Duaren. de feud. c. 7. n. 9.
Ruding. d. lib. 1. var. lect. feud. cap. 43. Vult. d. cap.
7. n. 29.

XXXIII. Adeò ut ne quidem in feudo franco,
h. e. à servitiis libero, recusari possit Bocer. d. cap.
4. num. 14. Diß. UVesenbec. de feud. cap. 8. num.
20.

XXXIV. Ut nec in feudo modico. Vult. d.
cap. 7. n. 39. Bocer. d. cap. 4. n. 13.

XXXV. Excipitur tamen impubes, qui nec
per se nec per alium fidelitatem facere cogitur;
donec ad maiorem ætatem, quæ doli capax sit
pervenerit. tit. 26. §. si minori lib. 2. F.

XXXVI. Ad cuius exemplum etiam furio-
sos & similes fati infelicitate à juramenti præsta-
tione excusari ait Vultejus in d. cap. 7. n. 37.

XXXVII. Præstat autem hoc juramētum in-
vestitus ipse per se, vel per substitutum & procu-
rаторem arg. tit. 3. §. 1. tit. 58. §. item investitura lib.
2. Eud. Vult. cap. 7. n. 32. Bocer. d. cap. 4. num. 22.
UVesenbec. cap. 8. n. 24.

XXXVIII.

XXXVIII. Sive hic speciale ad hoc mandatū habuerit, sive procurator sit universorum bonorum cum libera. Hic enim cum feudum accipere possit, ut claris verbis testatur Ictus, quare non posset fidelitatis juramentum investienti praestare. arg. tit. 3. §. 1. lib. 2. E. junct. l. 2 ff. de Iuris dict. vide Vult d. cap. 7. n. 33. & Zas. de feud. part. 7. n. 20.

XXXIX. Jurare autē debet vasallus juxta formā & capita fidelitatis in tit. 5. 6. & 7. lib. 2. E. comprehensa, fidelitatem Domino suo adversus omnes homines, excepto imperatore vel rege tit. 7. lib. 2. Feud.

XL. Excepto etiam antiquiore Domino tit. 28. in fine lib. 2. Feud.

XLI. Sed num et parens exceptus intelligatur? Quæstio intricata est. Placet affirmantium sententia. Cuiac. in d. tit. 28. Zasius in Epitom. feud. part. 7. n. 20. Diß. Vult. de feud. lib. 1. cap. 10. num. 33. Bocer. d. cap. 4. num. 38. Janus de Arcedura in conclus. feudal. cap. 3. conclus. 6. num. 18.

XLI. Externa & accidentalis investituræ forma est, quam ei feudum dans & accipiens

B 2 pactio-

onis.

pactionibus dare solēt: siquidem pacta negotiis apposita solent ea formare ac reformare novamque formam dare l.7. § quinimo ff. de pact.

XLIII. Modo pacta honesta sint ac licita: Nam quæ pacta contra bonos mores, contra leges Sctæ & constitutiones principum fiunt, illa nō se servaturum Prætor ait. d.l.7. § ait prætor. ff. de pact.

XLIV. Quod ad qualitates verò investituræ est alia investitura pura, alia sub die, & alia sub conditione facta: Nam & dies & conditio investituræ adjici possunt, tit.2. E⁹ tit.9. lib. 1. F. tit. 35. lib. 2. F. Bocer. de investitura feudi. c.5. n.1.

XLV. Pura est, qua vasallus simpliciter investitur à domino, nullâ vel die vel conditione appositâ, arg. tit.2. §. 1. lib2. F. §. omnis I. de V.O. Bocer. d. cap. 5. n. 2.

XLVI. Effectus hujus investituræ est, ut è vestigio dominiū utile in vasallum hoc modo investitum transferatur, eidem feudum confessim acquiratur tit. 32. versic. novam. lib. 2. Feud.

XLVII. In diem fieri investitura dicitur cum per investituram vasallo conceditur feudum, vel usque ad certum tempus, vel ex certo tempore Bocerus d. cap. 5. n. 6.

XLVIII. Hujus investituræ effectus hic est, ut ante

ante diem nec dominium utile nec possessio in
investitum transferatur; veniente vero die do-
miniū utile translatum censatur, ad possessionē
vero tradendam agi demum possit. arg. l. cedere
diem 213. in pr. ff. de V. S. l. hereditas ex die 34.
ff. de hered. instit. Bocer. d. c. 5. n. 9.

XLIX. Denique sub conditione investitura
fit, quando vasallo feudum conceditur in futurū
aliquem eventum, cum quid factum fuerit, vel
non arg. §. sub conditione &c seq. I. de U. O. Bocer.
d. cap. 5. n. II.

d. cap. 5. n. II.
L. Effectus conditionalis investituræ est, ut
antequam conditio existat feudum non habeat
vassallus, sed ejus dominium nanciscatur demū
post conditionem existentem. *d. S.* ex conditio-
nali I. de V. obli.

nali I. de P. obl.
L I. Conditio autem quæ investituræ adjici-
tur, debet esse honesta, licita & possibilis, alioquin
investituram vitiat, ut pro infecta habeatur. *arg.*
*l. 31 ff. de O. & Aet. l. 7 ff. de V. Obl. S. Impossibi-
lis institut. de inutil. stipulat.*

lis institut. de inutil. stipulat.

LII. Hinc occasio sumitur disquirendi, vale-
atne investitura de feudo vasalli adhuc viventis
sub conditione mortis eius facta? Et communis
ter placet valere investiturā, si modò tale sit feu-
dum, quod mortuo vasallo, feudi posseffore ad
dominum

*Nu refert investitura
inventio in capitulo
procurante virga in Feud.
f. 24. v. f. 35.
v. f. 26. s. m.*

domini sit reversum: Quæ sententia vera est & confirmatur textu intit. 3. Et tit. 9. lib. 2. F. Bocerus de investit. feud. cap. 5. num. 15. Et seq. Zas. part. 6. num. 22. Ruding. lib. 1. var. lect. feud. cap. 11. Borcholt. cap. 7. num. 18. Diss. Schenik Baro in d. tit. 26. §. moribus lib. 2. Feud.

LIII. Quod si tamen vasallus ille sub cuius mortis conditione alius investitus est, liberi os post investituram alij factam suscepere, dubium nullum est, quin investitura evanescat, deficiente scilicet conditione, sub qua facta erat, arg. l. 8. ff. de perio. Et commod. rei vendit. Bocer. d. cap. 5. num. 19.

LIV. Nisi liberi vivo adhuc parente suo è vivis dececerint: siquidem remotis liberis istis cōditio investituræ existere potest. Vult. d. cap. 7. n. 49.

LV. Quin etsi feudi possessor vasallus successores habeat feudi legitimos, tamen nihilominus investitura alteri fieri potest sub conditione, si ille sine liberis dececerit arg. tit. 35. §. ubi vero lib. 2. F. Vult. cap. 7. n. 49.

LVI. Et tantum de investitura Nova. Vetus investitura, quæ & renovatio investitura dicitur, est definitio Feudista, quæ fit à Domino successore, vel vasallo successori tit. 32. lib. 2. Feud.

LVII.

LVII. Etenim si mutatio aliqua vel in seniore vel vasallo incidat, ut aut seniorem mori contingat, aut vasallum, semper necessaria est investituræ renovatio ob rationes, quas assignant *Vult.*

LVIII. Petenda autem est hæc investituræ re-
novatio à vasallo vel per sermetipsum, vel per pro-
curatorem tit. 3. lib. 2. F. Borcholt. de feud. cap. 7.
num. 25.

LIX. usq; adeò ut si intra tempus legitimum
renovatio petita non fuerit , Nisi minoris æ-
tatis fuerit vasallus, feudum amittatur tit. 24. 4º.

LX. Tempus istud est annus & dies d. tit. 24.

LXI. Quod currere incipit ab eo die quo pri-
mùm resciverit vasallus talem mutationem incis
diffe Vult. in d. cap. 7. n. 68. & seq. VVesenbec. de
feud. cap. 8. n. 6. Ruding. lib. I. var. lect. feudal. cap. 7.

LXII. Neque hic distinguendum putamus in-
ter vasallum paganum & militem, cum textus d.
tit. 24. 40. & 55. nihil omnino distinguant. Vult.
d. cap. 7. n. 61. Zaf. in Epitom. feudal. part. 7. n. 1. Diß.

~~VVes.~~ cap. 8.n.3. Sonsbec. part. II.n.7. Borch. cap. 7.

LXIII.

ને કાંઈ રીતે જીવનમણું ઉપરાંતે, તો તે, એવી રીતે હોય કે બ્રહ્મ-
દ્વારા હિ.... તો, પ્રથમ લાખનારૂ હોય. ક્રાંતિને પ્રેરણ એવી રીતે આપી

Lebenszeit s. Leben. Leben kann Leben in China, s. dies zu die
Lebenszeit d. ch. Leben s. Leben. Leben ist Leben, s. Leben in China. Es besteht

— וְיַעֲשֵׂה מִלְחָמָה בְּפִתְחָה אֶת־יְהוּדָה כִּי־בְּעֵד־עַתָּה
— וְיַעֲשֵׂה מִלְחָמָה בְּפִתְחָה אֶת־יְהוּדָה כִּי־בְּעֵד־עַתָּה

LXIII. Hoc vetò tempus renovationi investituræ, in gratiam & favorem vasalli præfinitū ac determinatum, non potest Dominus feudi coarctare aut minuere; sed nec invito vasallo prorogare. *Vult. d. cap. 7. n. 62, Borcholt cap. 7. num. 36.*

LXIV. Intra legítimum igitur & præfinitum tempus debet investiendus renovationem petere loco & tempore Domino oportuno, cum debita reverentia & honoris præfatione. *Vult. d. cap. 7. n. 100, Esseqq. Zas part. 7. nu. 13. Sneidev. part. 5. n. 57.*

LXV. Forma investituræ veteris, sive renovationis investituræ, interna non nihil à prima seu investitura nova discrepat: Etsi enim & ipsa verbis solennibus fieri soleat; testibus tamen qualibuscunque etiam extraneis contenta est. *tit. 32. versic. de veteri lib. 2. Feud. Sneidev. part. 4. num. 15. Esq. 28. Sonsbec. part. 9. num. 27. Borcholt. cap. 7. num. 27.*

LXVI. Quoad verò externam formam, nulla est inter novam & veterem discrepantia. Cùm enim veteris feudi investitura sit confirmatio quædam & quasi redintegratio investituræ primus de feudo factæ, par est ut eadē forma, eodemq; pacto & tenore fiat quo prima erat facta.

Vult.

Vult.d.cap.7.n.59. Sueidevvin. part.4.n.32. E^o
seqq: Sonsbec. part.9.n.25.

LXVIII. Juramentum tamen fidelitatis etiam hanc ipsam investituram subsequi debet: In tantum ut etiamsi vasallus primitus fidelitatem jurarit pro se & heredibus suis, nihilominus, eo defuncto, legitimi ejus successores fidelitatem Domino jurare teneantur Bocer. d. tractat. de investit. feud. cap. 4.n.26.

LXIX. Ad idemq; juramentum Senioris defuncti successoribus praestandum obstrictus tenetur vasallus, etiamsi defuncto seniori ejusq; successoribus legitimis fidelitatem prius jurarit. Bocerus in d. tractat. de investit. feudi cap. 4.n.27. Diß. Rittershus. in partit. feud. lib. I. cap. 9.q.27.

LXX. Quin etsi plures sint praedefuncti vasalli successores, uti omnes atq; singuli investiturā petere, ita quoq; juramentum fidelitatis praestare debent, tit. 26. §. omnes. lib. 2. F. W' esemb. cap. 8.n.9. E^o 22. Borcholt. de feudis c. 7.n.33. Vult. d. cap. 7.n.91 seqq. Iohan. Rüding. lib. I. var. lect. feud. cap. 56. Rittershus. in partit. feud. cap. 9.q.25.

LXXI. Singulis tamen Domini successoribus vasallus ad fidelitatē jurandā obstrictus non est; sed sufficit uni omnī nomine juratū esse: Ei vide licet, quem heredes domini, de hoc à vassallo prius requisiti, elegerint; aut his circa electionem dissentientibus, quem ipse

C eleges,

elegit vasallus. Vult. d. cap. 7. n. 49. Rüding. lib. 1. cap. 57. Dissen-
tit. Borcholt. cap. 7. part. 1. n. 35. Sonsbec. part. 11. n. 16. Vesenbec. de feud.
cap. 8. n. 22. & 26.

LXXII. Et tantum de investitura vera, tam veteri quam
nova; Quarum utraq; rursus in propriam dividitur & abu-
sivam tit. 2. lib. 2. Feud. Bocer. cap. 2. n. 70. Vesembec. cap. 8. n. 11. Sonsbec.
part. 9. n. 2. Borcholt. cap. 7. n. 5. Dissen. Vult. d. cap. 7. n. 11. Null. in dispu-
tat. feud. 4. thes. 3. lit. F.

LXXIII. Propria dicitur illa, qua vasallus in rei feudalis posse-
sionem inducitur d. tit. 2. junct. tit. 33. in pr. lib. 2. F. Vesemb. de feud.
cap. 8. n. 11. Bocer. d. tractat. de investit. feud. cap. 2. n. 71.

LXXIV. Abusiva vero qua feudum absq; corporali possessionis
traditione vasallo solenniter ceditur, tradito signo aliquo lo-
co ipsius rei d. tit. 2. in pr. & tit. 33. in pr. lib. 2. F.

LXXV. Tam a. hæc, quam illa est modus feudum acquirendi
arg. tit. 25. lib. 1. F. tit. 1. in fine. tit. 11. in pr. & tit. 33. in pr. lib. 2. F. Duaren.
de feud. cap. 7. n. 6. D. Bocer. d. cap. 2. n. 77. Rüding. d. lib. 1. var. lect. feud.
cap. 9. n. 6. & seqq: Ianus de Arcedura in conclus. feud. cap. 3. conclus. 4. n. 6.

LXXVI. Quamvis ex abusiva investitus possessionem non
adipiscatur, in quam tamen vacuam cogitur Dominus eum
mittere, ita ut non liberetur præstatione ejus quod interest, ju-
xta tit. 3. §. fin. & tit. 25. §. si facta lib. 2. Feud. Sneidevvin. part. 4. n. 11.
Duareu. c. 7. n. 6. & 7. Sonsbec part. 9. n. 22. & 31. Borcholt. d. cap. 7. n.
8.

LXXVII. Quin & propria auctoritate eam vacuam ingredi
potest, ut communior & verior habet opinio. arg. capit. ex
literis extra de consuetud. Sneidevvin. in Epit. feud. part. 4. n. 11. Ves-
embec cap. 8. n. 15. Rüding. lib. 1. var. lect. feud. cap. 9. n. 2. & seqq: Sonsbec.
part. 9. n. 30. Borcholt cap. 8. n. 10.

LXXVIII. Deniq; vera investitura est vel simultanea vel non
simultanea, sive singulatis tit. 1. §. 2. vers. quod et si communiter. tit.
§. §. ult. tit. 12. in pr. & tit. 18. lib. 2. Feud. Bocer. d. cap. 2. n. 84.

LXXIX. Illa dicitur quæ simul duobus vel pluribus vasallis
facta est, sive qua plures simul comprehenduntur. Rittershus. in
part. feud. lib. 1. cap. 9. quæst. ult. Bocer. d. cap. 2. n. 85.

LXXX. Atq; hujus investituræ effectus potissimum conspi-
ciunt in successione, circa quam quæritur utrum simultanea

in

investiturâ facta & vasallo feudi possessore defunto, successio in capita vel in stirpes fiat?

LXXXI. Distinguendum putat Bocerus, ut si quidem inter illos qui cum de funto simultaneè sunt investiti hæc agitur questio, tum omnibus personaliter nominatis successio fiat in capita. arg. l. Nonnunquam 24. ff. ad sc. Trebell. l. 24. §. ult. l. 124. ff. delegat. i.

LXXXII. Sin verò plures cum feudi possessore simultaneè nomine collectivo aut appellativo sint investiti, successio horum fiat in stirpes. arg. l. 7. ff. de us. fruct. acresc. l. p' anè 34. in princip. ff. delegat. i.

LXXXIII. Quod si verò cum simultaneè investitis concurrant quotundam simul investitorum liberi succedatur in stirpes, & non in capita arg. §. cum silius. Instit. de heredit. qua ab intestat. defer. Nov. 118. cap. 3.

LXXXIV. Den. q; si omnibus simultaneè investitis prædefunctis illorum saltem libericoncurran, successio in capita fiet & non in stirpes. Nov. 118. c. 3. versic. sed & ipsis. Bocer d. cap. 2. n. 92. & seqq:

LXXXV. Investitura præsumpta resultat ex præscriptione longissimi temporis: Si quis enim, ait Feudista, per triginta annos rem aliquam ut feudum possederit, & servitium Domino exhibuerit: Quamvis de ea re non sit investitus, præscriptione tamen triginta annorum se cueri potest. tit. 26. §. si quis per triginta. lib. 2. Feud.

LXXXVI. Ad hanc igitur præscriptionem feudalem præter continuam possessionem, bonam fidem & justum titulum tria desiderantur: 1. possessio 30. annorum; 2. Ut res possessa sit tanquam feundum 3. Ut possessor à Domino requisitus servit iei feudalia præstiterit. Vult de feud. cap. 9. n. 4 & seqq: Sneidevuin. in Epitom. feud. part. 4. n. 51. Duaren. de feud. cap. 8. n. 2. Jan. ab Arcedula in conclus. feudal. cap. 3. conclus. 7. Rittershus. in part. feud. lib. 1. cap. 18. quest. 3.

LXXXVII. An vero his concurrentibus tantoq; temporis spacio res etiam publica atq; Ecclesiastica præscribatur, controversia non caret? Affirmativa tamen nobis verior videtur. arg. d. §. si quis per triginta junct. l. de precio ff. de public. in rem act. Vult. in d. cap. 9. n. 8. Schenck Baro in d. §. si quis. Diss. Borcholt. cap. 7. tit. de præscripti-

onem

one n. 8. Duaren d. cap. 8. n. 3. Rittershus. in part. feud. d. c 18. q. 7. Zas. part. 6. n. 31. Forn. de feud. cap. 1.

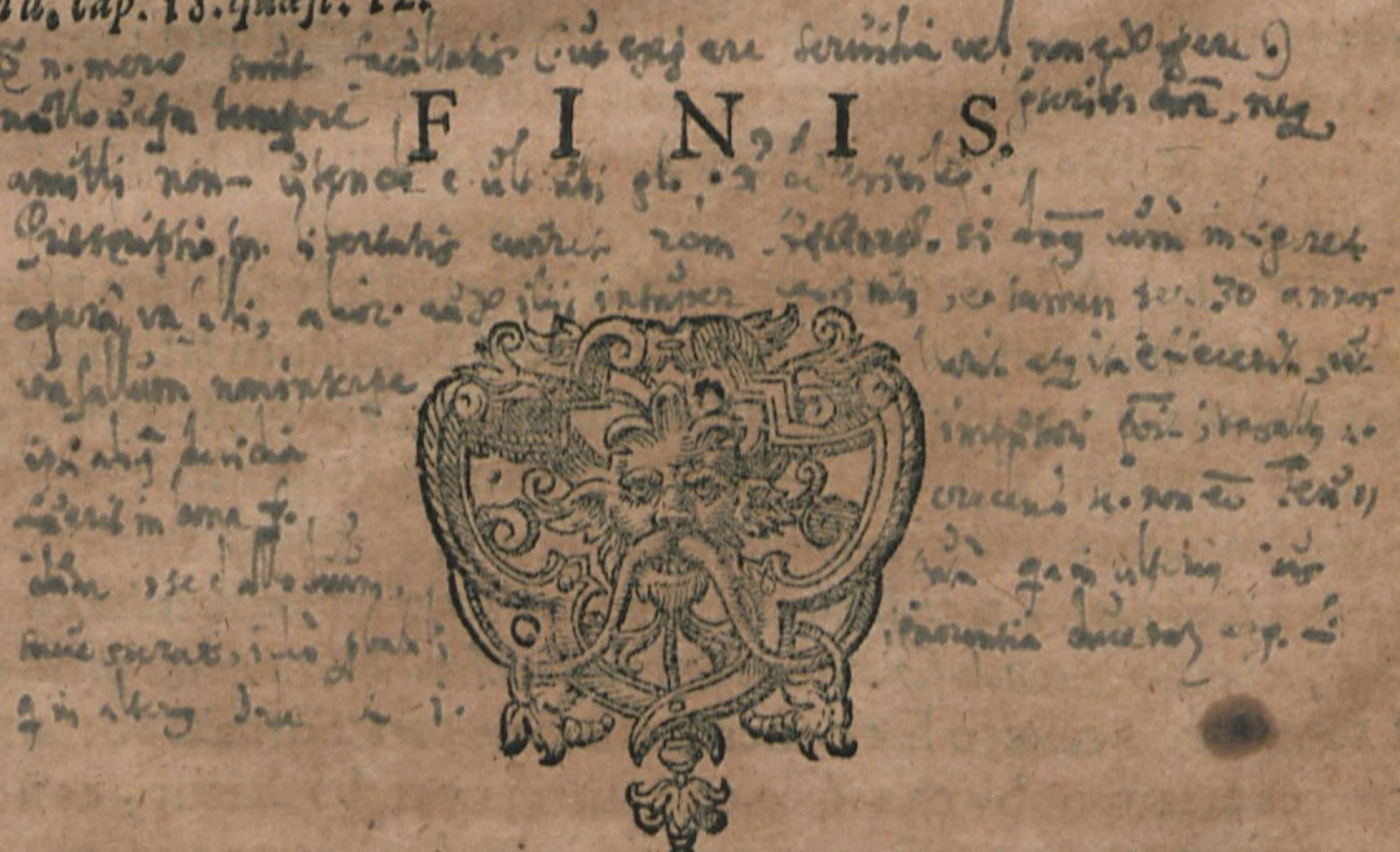
LXXXVIII. Sed num & vicissim Dominus triginta annorum

spacio adversus vasallum suum possit libertatem feudi praescribere, admodum est controversum? Affirmandum videtur, si per triginta annos pro libera possederit nemine ab eo investituram postulante, Zahus d. part. 6. n. 33. Ritterhus. in part. feud. d. c. 18. quest. 9. ^{Vult. in C. 1. Inq. iusta et iusta. Thys. art. 7. vij. 28.}

LXXXIX. Sic etiam si quis per annos triginta nomine aliquius fundi, qui revera liber erat, servitia receperit, is praescriptione longissimis temporis, fundi illius dominum sibi vasallum, & ad servitia feudalia praestanda obstrictum habet. Vult. d. c. 9. n. 16. Sneidevyn. in d. part. 4. n. 53. Borcholt. d. cap. 7. tit. de praescriptione n. 9. Zas. part. 6. n. 32. Duaren d. cap. 8. n. 2. ^{Vult. in C. 1. Inq. iusta et iusta. Thys. art. 7. vij. 28.}

XC. Vasallus tamen neq; rei ipsius feudalis Dominiū directum praescribit, arg. l. 2. C. de praescript. 30. vel 40. annorum §. 4. Instit. per quas person. nob. acquir. l. 8. C. de. Usufructu. Rittershus. in d. cap. 18. q. 10. Vult. d. cap. 9. n. 18. ^{Vult. in C. 1. Inq. iusta et iusta. Thys. art. 7. vij. 28.}

XCI. Neq; a servitijs libertatem & immunitatem triginta annorum spacio sibi acquirit, ut bene docet Rittershus, in d. cap. 18. quest. 12.

Wittenberg, Diss., 1587-1612

Sb

V017

Retrokatalog

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

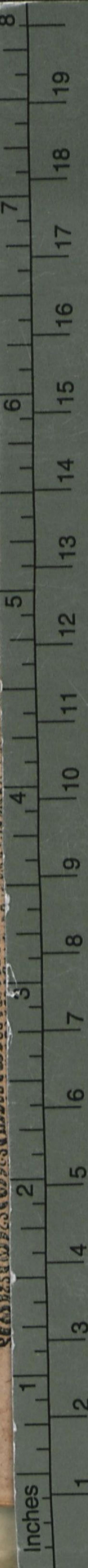
Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

UDALIS
VIII.
acquirendi,
riptione,
t.
oergensium
DIO
I HUNNII
J.U.D.
sā proponit
HELMUS
Hesus.
loco consuetis.
Æ
überlichij.

15:
5